

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2008-318-0094

Dato: 17. december 2008

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 130 af 5. december 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (SF).

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Birgitte Christensen

Spørgsmål: Ministeren bedes i relation til ligningslovens § 9 A oplyse, hvorvidt det er muligt ikke at medregne godtgørelser til dækning af rejseudgifter, der påføres lønmodtageren, fordi lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl, ved opgørelsen af indkomst, såfremt lønmodtageren ikke er fuldt skattepligtig til Danmark. I bekræftende fald bedes ministeren oplyse, hvorvidt der er noget i gældende EU-regler, danske dobbeltbeskatningsaftaler, m.v., der er til hinder for, at ligningslovens ændres, således at godtgørelse henholdsvis fradrag i henhold til ligningslovens § 9 A forudsætter fuld dansk skattepligt.

Svar: Efter ligningslovens § 9 A kan en lønmodtager modtage skattefri rejsegodtgørelse eller foretage rejsefradrag, hvis personen arbejder på et midlertidigt arbejdssted og ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl. Disse regler gælder også for personer, som ikke er fuldt, men begrænset skattepligtige til Danmark efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 2, stk. 1. De pågældende vil typisk kunne fradrage udgifter, der vedrører erhvervelsen af indtægter omfattet af denne bestemmelse, herunder f.eks. rejseudgifter i forbindelse med midlertidigt arbejde i Danmark.

Domstolen har afsagt tre domme om spørgsmålet hvorvidt en medlemsstat har pligt til at indrømme fradrag til ikke-hjemmehørende for udgifter i forbindelse med indkomsten, nemlig Geritise-dommen (C-234/01), Scorpio-dommen (C-290/04) og Centro-dommen (C-345/04).

Centro-sagen angik spørgsmålet om en medlemsstats beskatning af et ikke-hjemmehørende selskabs indtægter ved virksomhed i den pågældende stat, og om hvilke omkostninger, der kunne fradrages ved denne beskatning, når den ikke-hjemmehørende både havde afholdt omkostninger, der var direkte økonomisk forbundet med de erhvervede indtægter i denne stat, og generelle omkostninger.

Domstolen præciserede derfor hvilke udgifter, den ikke-hjemmehørende kunne få fradrag for. Domstolen nævnte her følgende:

Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en direkte økonomisk forbindelse

21 Som det fremgår af præmis 18 i denne dom, er den første betingelse for tilbagebetaling af selskabsskat indeholdt ved kilden, at driftsomkostningerne er direkte økonomisk forbundet med de indtægter, der er erhvervet i den stat, hvor virksomheden er udøvet.

22 Det fremgår af Domstolens praksis, at et skattesystem, hvor det i forbindelse med opgørelsen af ikke-hjemmehørende skattepligtiges indkomst i en given medlemsstat kun er det overskud og underskud, der hidrører fra deres virksomhed i den pågældende stat, som medregnes, er i overensstemmelse med det territorialprincip, der er fastsat i den internationale skatteret og anerkendt i fællesskabsretten (jf. i denne retning Futura Participations og Singer-dommen, præmis 21 og 22).

23 For så vidt angår driftsomkostninger, der er direkte forbundet med den virksomhed, der er udført i en medlemsstat af en ikke-hjemmehørende, og som har givet anledning til skattepligtige indtægter i denne medlemsstat, skal disse i princippet medregnes i denne stat, såfremt hjemmehørende beskattes af deres nettoindkomst efter fradrag af disse udgifter. Hvad angår medregningen af sådanne omkostninger fastslog Domstolen i Gerritse-dommens præmis 27, at hjemmehørende og ikke-hjemmehørende befinder sig i en sammenlignelig situation. Når derfor en medlemsstat giver hjemmehørende mulighed for at fradrage de omhandlede omkostninger, kan den i princippet ikke afvise, at de ikke-hjemmehørende ikke må medregne dem.

24 Den stat, på hvis område virksomheden har givet anledning til de skattepligtige indtægter, skal ved udøvelsen af sin skattekompetence således sørge for, at en ikke-hjemmehørende skal kunne medregne de ved denne aktivitet direkte forbundne omkostninger ved beskatningen. Det skal i denne forbindelse præciseres, at fællesskabsretten ikke er til hinder for, at en medlemsstat går videre og medregner udgifter, som ikke har en sådan forbindelse (jf. i denne retning FKP Scorpio Konzertproduktionen-dommen, præmis 50-52).

25 Ved driftsomkostninger, der er direkte forbundet med de indtægter, der er erhvervet i den medlemsstat, hvor virksomheden er udøvet, må forstås omkostninger, som er direkte økonomisk forbundet med den ydelse, som har givet anledning til beskatningen i denne medlemsstat, og som dermed er uløseligt forbundet hermed, såsom rejse- og opholdsomkostningerne. Det er i denne sammenhæng uden betydning, hvor og hvornår omkostningerne blev afholdt.

Det vil derfor være i strid med EU-retten at afskære en begrænset skattepligtig lønmodtager fra at foretage rejsefradrag, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.